

Прошло је још једно првенство Европе у фудбалу на коме репрезентација Србије није учествовала. Стицајем разних околности наши фудбалери нису ни отпутовали у Пољску или Украјину, нити су уопште имали прилику да истрче на игралишта у тим земљама, а још мање да пред сваку утакмицу отпевају српску химну.

Око ње је, као што је познато, у нашој јавности недавно вођена веома жучна расправа. Почело је тиме што је млади Љајић чврсто стискао усне док је химна извођена пред међународну утакмицу наше репрезентације. Селектор Михаиловић, који је увођењем обавезног певања желео да подстакне осећање заједништва државног тима, затим га је удаљио из репрезентације, а што је у Србији распламтело јавну расправу. Тачније речено, она се највише бавила питањем да ли је певање химне обавеза играча који су је прихватили потписујући уговор са том тачком или није.

Судећи по реакцијама оних који рекли своје мишљење, већина је (или су можда супротни ставови чешће завршавали у кошу уредника?) била против одлуке да се играчима стави у задатак не само да играју већ и да певају националну химну пред почетак међународне пријатељске или такмичарске утакмице. Уз обавезно “духовито” питање: да ли је важније да репрезентативац зна да игра или да пева, већина полемичара била је забринута и због тога што “речи химне могу да вређају осећања оних играча који нису Срби”, а који ће сви, како су коментатори уверени, за ову земљу исцедити и последњу кап зноја на утакмици.

Остало је неразјашњено због чега би им сметале речи химне о Србији коју већ толико воле, док се неким чудом нико није сетио и оних играча који су Срби и, у репрезентацији, ипак, засад у већини. Како би се они осећали када би им се ускратила могућност да певају о српском роду – изгледа да коментаторима није било важно. И да ли би, на њихово задовољство, можда све дошло на своје место кад би се у химни Србије речи Јована Ђорђевића замениле песмицом Јована Јовановића Змаја “Зима, зима, е па шта је”...која се такође може певати на музику Даворина Јенка?

А на већ горепоменутом првенству Европе у Пољској и Украјини, завршеном првог јула, ове године, гледали смо репрезентативце земаља учесница, међу којима је било и доста црнопутих играча, пристиглих и са других континената и са накнадно стеченим држављанством. Они су готово сви одушевљено и у трансу певали или макар само

Много буке око химне

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 09 јул 2012 21:00

отварали уста уз музику химни држава чији дрес носе. Неки од њих чак су држали чврсто стиснуте усне, вероватно обузети тремом која их је тресла пре него што утакмица почне. Није примећено или бар није остало забележено у средствима информисања у Србији да је око певања или непевања ових фудбалера уопште вођена некаква расправа, поготово не овако жучна као код нас, а за коју смо ми, очигледно, изузетно талентовани.